

İTİRDİK

*(Ustad şairimiz Zəlimxan
Yaqubun ölümü münasibətilə)*

Söz tapmıram, qələm aciz, nə deyim?
Bu dünyada bir dünyanı itirdik
Möcüzəydi, möcüzələr içində
Söz sərrafı, Zəlimxanı itirdik.

Axıb getdi gözümüzün yaşında
İnci idi üzüklərin qaşında
Saz çalındı məzarının başında
Bir dəryanı, bir ümmanı itirdik.

Deməzdim ömürdən bezdi getdi o,
Dərdə çox mərdanə dözdü getdi o,
Yazdı, ölümünü yazdı getdi o
Əfsanəvi qəhrəmanı itirdik.

Dərdinnən nə küsdü, nə də ağladı
Ümidini tək Tanrıya bağladı
Ölümüylə ürəkləri dağladı
O əlçatmaz asımanı itirdik.

Neyləyəydik, Tanrı verdi fərmanı
Tapılmadı ağır dərdin dərmanı
Aciz idi şəfa verən loğmanı
Bir əvəzsiz bir insanı itirdik.

O, dönmüşdü sehirli bir nağıla
Heyran idik o zəkaya, ağıla
Çətin bir də Zəlimxannan doğula,
Şeirimizdə bir sultanı itirdik.

Tarixlərdə şeir sözlə qalacaq
Yandırdığı odla, gözlə qalacaq
Ay Minarə, ruhən bizlə qalacaq
Zəlimxanı, biz cismani itirdik
Heyif, heyif Zəlimxanı itirdik.